

ոսւ ընդհանուրը և անհատականին ետեւ՝ ընկերայինը: Ան այս շփոթութենէն, անորոշութենէն, ժանտախտէն, և անթութենէն, այս քառսէն տնդին, նոր լուսաբաց մը կը տեսնէր: Ան վստահ էր որ երկինք ու երկիր մարդկային նոր ընկերութիւն մը կ'երկնէին, ուրիշ գրիչը ձեռին իբր հաստաւոր տաքեալը այդ հեռապատկերին քալից անվարան:

Լենինի մահը շատ յուզեց Մայաքովսկին, յանձին անոր՝ կորսնցուցած էր իր ամենէն մեծ բարեկամը և խորհրդատուն: Ամբողջ Խորհրդային երկիրը մթնցած էր իր աչքին ծայրէ ծայր: Իր յուզումը մեծ էր և խորունկ: Այս առթիւ գրեց իր քառասուն էջոց երկարաշունչ վլասիմիր Լենինը. «Այս գիւցազներգութիւն մըն է, որ կոչուած է զասուելու աշխարհի մեծագոյն քերթաւածներու շարքին», կը հաստատէ Հըրպըի Մարշըլ:

1922—1927 ան արտասահման գնաց, պտտեցաւ Եւրոպան ու Ամերիկան: Իր տպաւորութիւնները տուաւ քերթուածներու շարքով մը: Անոնց մէջ թուր էյֆելը և Ռուսակոմ Բասթօրը պերճախօսութեն կ'արտայայտեն իր զգացումները:

1930-ին երբ տառջին Հնգամիայ բլանը ծրագրուեցաւ և գործադրութեան գրուեցաւ, Մայաքովսկի լեցուած էր նոր տենդով և բացառիկ խանգաղաւորութեամբ: Ան կը պատրաստուէր նոր գիւցազներգութիւնով մը պանծացնել և շեփոթել այս հսկայ համայնական ձեռնարկը, երբ վրայ հասաւ իր ինքնասպանութիւնը:

Կ'ըսուի թէ իր երկտասարգութեան, յուսահատութեան նոպայի մը, փորձած էր նոյնը, սակայն կապարը վրիպած էր: Բայց այս անգամ ճակատագիրը անողոք էր եղած, և պատահած էր անխուսափելին: Մայաքովսկին կ'երթար իր տեղը գրաւելու եղբորախառն ու մեծ քերթողներու կողքին:

ՅՈՎ. Հ. ԵՆԻՍՏԷԼԵԱՆ

ՆԵՐՍԻՐ-Ք ՆԱԽԵՆԱՅ

ՔԱՐՈՁ ԾՆՆԴԻ

ԵՐ

ՏԵԱՌԵԸՆԴԱՌԱՋԻ

Ս. Արտոնյս Ձեռագրասան Թ. 271 ձաշոցին արագգրած ենք հետեւեալ Գանձը: Սոյն ձաշոցը գրուած է մեծ քոյրորդով, Երուսալի մէջ, տեղոյս Դաւիթ եպիսկոպոսին համար, 1316 թուին, Սեպիսմոս «Երկայն» Գրչի ձեռնով:

Այս Գանձին հնդկական է Դուկաս, ինչպէս կը հասկցուի ճեմակցորի գրեւհն, որով կը կազմեն Դուկասայ երգ քառերը: Ճանաչողորոյ դարու սկիզբը կամ անկի առաջ Դուկաս անունով գրող ծանօթ չէ մեզի ուրիշ տեղի:

Գանձս գուրկ չէ փերթական շնորհի: Հնդկականը պատկերային բացատրութիւններով կը դրուեսէ Ս. Կոյսը: Ան կը սիրէ նմանատուրանը տեսնողն որոշ նրաձշակաւութիւն: Կեսարդութիւնը սակայն, որ տեղ տեղ քերի է, ինչպէս կը յայտնուի ընթերցման ժամանակ, քողոցիմ անկողնոյն:

Համապար մշտափայլ անշիջանելի, ճառագայթ արփիւածապումն փայլեալ ի փառս սեռի մարդկութեանս, լոյս մշտնջենածակ մայրանեալ աշխարհի, վտակ քաղցրութեան անմահարար գետուն ծաւալման, արմատ կինդանութեան շառաւիղ փրկութեան բեղունոր բուրաստան հայրածին բարունակին, բաժակ բերկրանաց հրաւէր հրճուանաց մանկանց սիրիշի, խնդութիւն անթերանալի միջնորդ երկնի եւ երկրի Աճածին Մարիամ, ըզքեզ ունիմք բարեխոս առ մարմնացեալդ Աճ աղաւթմք:

Ուրախ լեր հրաշագարդ և հարսնարան անճառ իսկութեան անմեկնելի լուսոյն հայաքական, հրանշմար խառնարան անհայտնօրէնութեան քանին Աճ միաւորութեան, առագաստ սրբութեան փեսային մարմնազգեցութեան, օր տերապէս ներ-

գործեալ զԱզատի առաջին Աճակերպ
շարդարեաց . . . :

Ինթեզէն սերովբէ և անձնաւոր քերովբէ
վեհազայն . . . Իցն զերակիցն սեռից ,
զանտեան վերնոցն իսկապէս տարար
յարգանդի , զանտանելին երկնի և երկրի
կրիցեր իննամսեայ ժամանակ զժառանգն
անբաւ յաւիտեանց , հոգւոյն զօրու-
թեամբն հոգնաւորեալ և ի բարձանց
ծագմանէ բերեալ զբերկրումն . . . :

Կենդանարար լուսոյն ճեմարան եւ ճրագ
եւթնարփեան համապայծառ հրոյն բոր-
բոքման , անկիւնելի վառեալ մորենի ան-
հրպելի համամարդկանոց անխարգմա-
նելի , զարմանահրաշ տաճար նորոգեալ
գոռն փակեալ ըստ տեսլեանն եղեկիէ-
լի , շառաւիղ անհետազօտելի տուժար
անվերծանելի փակեալ ի զգալեաց եւ
պահեալ Յի . , էին էակցի ընդ չօր մըշ-
տահօրի որ եմուտ և ել ի քէն Աճ տա-
տուծոց . . . :

Աշխարհալոյս ծընար ի յայրին անմուտ ա-
րուսեակ , արեգականն արդարութեան
եղեր արեւելք , կաթմար կուտական
ստեամբ յարդաբուղիս արբուցեր զանհա-
ղորդն հիւթից , զրկեալ զգուցեր զրկօք
հոգեւն բարձեալ բազկալ սրբութեան
զարարողն քնաւից , հրպեալ համբուրիւ
հաղորդեալ ողջունիւ մերձեցար մաք-
րապէս յանմատոյցն վերնոցն լուծեր
զտրորանըս երկանց նախամաւրն Եւայի ,
եւ զտիեզերս ապատեցեր յանիծիցն . . . :

Սարսեալ սարսափմամբ սոսկալի ձայնիւ
պակուցեալ բիւրաւոր բանակք վերնոցն ,
տեսնն տղայական կերպիւ զհինաւորաց
Աճն երեւեալ , նըստատաբար բազմեալ ի
մսուր անբաւելին բոլոր եղականացս ,
կաթմար կուսին կերակրի հացըն կենաց
ամենայն մարդկան կենդանեաց , հնչէին
տաւիղըս տենչանաց և փռաւասրէին ըզ-
բարձրեալըն բարձանց . . . :

Աստղանշան ծագումն յայտնեալ յարեւելս
ազգաց հեռագանց , գուշակ զալստեան
տեսնեան միանձին խառնեալ խուժայնոցն
բերեակ նըւիրօք , բերեալ բերկրանօք
մատուցին ընծայս խորհրդոյ , պարառ-

եալ պահէին դասապետք հովուացն եւ-
եալ երկըրպագեցին նորածին տըքային ,
հրեշտակաց խառնեալ ընդ հովիւսըն
փառք ի բարձունս երգէին և փառաւո-
րէին ըզբարձրեալն . . . :

Յայտնեալ ընծայումն եկեալ ի տաճարն
քառասնօրեայ աւուրք սրբութեան աւ-
րինադիր աւանդիցն լրմամբ , ծանուց-
եալ ծերունոյն հոգելից զժոցածին ծա-
ղիկ նորահրաշ լուսոյն , զգուէր հրաց-
մամբ հայցէր պաղատմամբ յաւրինական
կապանացն արձակիլ ի խաղաղութիւն ,
ընդ որս և մէք ընդձեռեալ հաւտի քո
փոքու փրկեալ զժողովուրդս քո և աւրհ-
նեալ զբժառանգութիւնս , և զհրաժար-
եալսն ի քեզ հանդիսիւ հաւատող վե-
րանորոգեալ ի կեանսըն յաւիտեանից , ա-
հա յիշեսցես և ողորմեսցիս հոգւոց
նշնեցիւրոցն ի քեզ :

Եւ եւս առաւել . . . :

Բոտել վերստին ըզմերժեալսն առ ի քէն
միջնորդութեամբ մարմնացելոյդ ի քէն
խընդըր . . . :

Գովեստ գոհութեան ընծայմք ի հոգւոց
համայնից . ամէնօրնեալ տիրամօրդ և
Աճածնիդ , երկիւղիւ երկիր պաղանծմք
և ունիմք քարեխօս առ ծնեալդ ի քէն
Աճ ճշմարիտ , հայցես յաւտութիւն մեզ
պարտաւորեղոցս մշտամատոյց մատանցդ
աղերսիւ . Հնորհել մեզ ներումն կցոր-
դութեան ի մաղթանս կենաց կարապե-
տին և նախընտրեալ սարկաւազին և առ-
աջին մարտիրոսին , համագուստար դա-
սիւք երջանօք առաքելօք և մարգա-
րէականօք ի որ մերն է լուսաւորիչ ,
բարեյաղթ վկայից և ամենայն օրոց և
սիրողաց և դասանողաց ըզձնիցեալդ ի
քէն աստուած ճշմարիտ . և այժմ ողոր-
մեաց մեզ տր . Աճ մեր . . . :

Հրաւ. Ն. Վ. Մովսէսյան

